

Belediyelerde Kurumsal Performans Yönetimi Zorlukları

Yüksel Demirkaya¹

(Bu çalışma TÜBİTAK 113K427 nolu proje katkıları ile hazırlanmıştır.)

Özet

Bu araştırma ile hakim yönetsel kültürün değişim adına yapılan (bilinçli/bilinçsiz) düzenlemelere karşı direncinin veya duyarsızlığının temelini oluşturan unsurlar, Türkiye’de belediye yönetimi ölçeğinde analiz edilmeye çalışılacaktır. Kamu yönetimi reformlarının en önemli hedeflerinden birisi olan performans yönetimi konusunda yenilik veya iyileştirmeler olmuştur. Ancak karşılaştırmalı birçok uluslararası çalışmaya göre bu alanda yapılan iyileştirmelerin etkileri çok sınırlı düzeyde kalmıştır (Pollitt ve Bouckaert, 2004). Yeni Kamu Yönetimi Akımı kapsamında yapılan reform çalışmalarının temelinde kamu yönetiminde stratejik yönetimin bazı yönetsel araçlarının hakim kılınması, özellikle performans yönetimi tekniklerinin kullanılması hedeflenmiştir (Demirkaya, 2006).

Söz konusu reform düzenlemeleriyle Anglo-Sakson ülkelerde kısmen başarı elde edilmiştir. Ancak aynı başarıyı Türkiye’nin de aralarında bulunduğu Napoleonic ülkeler için söylemek zor olsa gerek. Üniter yapıları ve sıkı merkezi idari kontrol mekanizmalarıyla bilinen Napoleonic ülkelerin yerel yönetimleri diğer yönetsel kültürlerle göre daha zayıf yapıya sahiptirler. Kurumsal yönetsel kapasite eksikliği ve performans yönetimi alanındaki bariz yetersizlikler, yapılan reformların etki gücünü zayıflatmaktadır. Nihayetinde; reformların temelinde yerel yönetimlere hesap verebilirlik ve şeffaflık odaklı yeni bir yönetsel kültür kazandırma hedefinin olduğu bilinmektedir. Kuhlmann (2010) gibi bazı araştırmacılara göre; Napoleonic ülkelerdeki yerel yönetimlerin politik otonomi güçleri, merkezi hükümetlerin kurumsallaşma ve performans yönetimi adına yaptıkları reform uygulamalarını zorlaştırmaktadır. Nitekim Türkiye’de 5018 sayılı yasa ve ilgili diğer yasal düzenlemelerin düzenlemelerin üzerinden neredeyse on yıl geçtiği halde, uygulamalar incelendiğinde yerel yönetimlerin kurumsal performans yönetimi adına zayıf bir performans sergilediği gözlemlenmektedir.

Bu çalışmada yukarıda dile getirilen savı sorgulamak amacıyla, Türkiye’de son on yılda yapılan yasal düzenlemeler doğrultusunda iyi performans sergilediği dile getirilen iki ayrı belediyenin performans yönetimi deneyimleri, Bouckaert ve Halligan’ın (2008) teorik çerçevesini oluşturduğu (Performance Measurement and Management System -PMMS-) model ile analiz ederek sonuçlar üzerinde değerlendirme yapılacaktır.

Anahtar Kelimeler: Kurumsal Performans Yönetimi, Performans Ölçümü, Kurumsal Kapasite

¹ ydemirkaya@marmara.edu.tr, Marmara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi

